



ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เรื่อง การเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อสำเร็จการศึกษา
ของนักศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทหรือระดับปริญญาเอก พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง การเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทหรือระดับปริญญาเอก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙๕ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘ และโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๘ อธิการบดีจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง การเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทหรือระดับปริญญาเอก พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับกับหลักสูตรระดับปริญญาโทหรือระดับปริญญาเอกที่เปิดหรือปรับปรุงตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“วารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด” หมายความว่า วารสารวิชาการที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓ ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลายสถาบันอย่างน้อย ๓ คน ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

“วารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด” หมายความว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ ERIC, MathSciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์

“การนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ” หมายความว่า การนำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่เป็นฉบับเต็ม (Full Paper) ของการประชุมระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่ผ่านการกลั่นกรองของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมวิชาการ (Proceedings) ดังกล่าว ทั้งนี้ การเผยแพร่อาจอยู่ในรูปแบบสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอาจเผยแพร่ก่อนหรือหลังการประชุม

“สิทธิบัตร” หมายความว่า สิทธิบัตรตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร

“อนุสิทธิบัตร” หมายความว่า อนุสิทธิบัตรตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร

“ผลงานนวัตกรรม” หมายความว่า ต้องเป็นสิ่งใหม่ หรือสิ่งทีพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนามาตรฐาน ประสิทธิภาพ มูลค่า คุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์สร้างผลกระทบได้ในวงกว้าง ในเชิงพาณิชย์หรือในเชิงสาธารณะ และมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี เช่น ผลิตภัณฑ์ (product) การบริการ (service) กรรมวิธีที่เกี่ยวข้องกับการผลิต (process) หรือ

(๒) ผลงานนวัตกรรมด้านสังคม เช่น การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจ การตลาด หรือในการอื่นใด

“ผลงานนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์” หมายความว่า ต้องเป็นผลงานที่เป็นสิ่งใหม่ หรือสิ่งทีพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนามาตรฐาน ประสิทธิภาพ มูลค่าคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ สร้างผลกระทบได้ในวงกว้างในเชิงพาณิชย์หรือในเชิงสาธารณะ และมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) ด้านเทคโนโลยี เช่น ผลิตภัณฑ์ (Product) การบริการ (Service) กรรมวิธีที่เกี่ยวข้องกับการผลิต (Process) หรือ

(๒) ด้านสังคม เช่น การจัดโครงสร้างองค์กรระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจการตลาด หรือในการอื่นใด รวมถึงการออกแบบกระบวนการแก้ปัญหา การทำให้เกิดคุณค่าในมิติใหม่โดยระบุแนวทางใหม่ วิธีการใหม่ หรือวิธีทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลดีกว่าเดิม

“ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” หมายความว่า ผลงานวิชาการที่เป็น การประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือ เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสรรค์พืช หรือสัตว์พันธุ์ใหม่ หรือจุลินทรีย์ที่มีคุณสมบัติพิเศษสำหรับการใช้ประโยชน์ เฉพาะด้านวัคซีน ผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยวิธีวิทยาที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ

“ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ” หมายความว่า ผลงาน หรือชุดของผลงานสร้างสรรค์ ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียะ ศิลปะ โดยผลงานดังกล่าวต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของเจ้าของผลงาน และต้องอธิบายได้ว่ามีแนวคิดจากปรัชญา จริยธรรม สุนทรียภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของความจริง ความดี ความงาม พร้อมคำอธิบาย อันก่อปรด้วยหลักวิชาที่เอื้อต่อการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความหมายและคุณค่าของงาน เช่น ผลงานสร้างสรรค์ด้านวรรณกรรม ด้านศิลปะการแสดง ด้านดนตรี ด้านสถาปัตยกรรมการออกแบบ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ หรือศิลปะด้านอื่น ๆ

“ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม” หมายความว่า ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม ที่มีห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ส่วนใหญ่อยู่ภายในประเทศ เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาหรือการแก้ปัญหาของอุตสาหกรรม

“ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้” หมายความว่า ผลงานวิชาการซึ่งอาจ ดำเนินงานในรูปการศึกษา หรือการวิจัยเชิงทดลอง หรือการวิจัยและพัฒนา มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือแก้ไขปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน องค์ประกอบของผลงาน ประกอบด้วย คำอธิบายหรือข้อมูลหลักฐานสำคัญ ได้แก่

(๑) สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

(๒) แนวคิด ทฤษฎี หลักการและเหตุผล หรือความเชื่อที่ผู้สอนใช้ในการออกแบบการเรียนการสอน ที่เป็นนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนหรือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ นวัตกรรมดังกล่าว อาจเป็นรูปแบบใหม่ ของการสอน หรือเป็นการสอนแนวใหม่ หรือเป็นงานประดิษฐ์คิดค้นที่พัฒนาขึ้นใหม่ หรือปรับปรุงจากของเดิม อย่างเห็นได้ชัด เช่น เป็นบทเรียนแบบใหม่ กิจกรรมใหม่ หรือเทคนิคใหม่ในการจัดการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ ในการเรียนการสอน

(๓) กระบวนการและผลลัพธ์ในการนำนวัตกรรมนั้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนในสถานการณ์จริง แสดงผลในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยมีข้อมูลหลักฐานรองรับว่าได้เกิดการเปลี่ยนแปลง ของผู้เรียนในทิศทางที่พึงประสงค์ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในผู้เรียนและผู้สอน

“ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ” หมายความว่า ผลงานที่เกิดจากการศึกษาวิจัย หรือวิเคราะห์ สังเคราะห์ทางเศรษฐกิจ สังคมการเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือด้านวิทยาศาสตร์- วิศวกรรมศาสตร์ หรือทางวิชาการด้านอื่น อันนำไปสู่ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะใหม่ หรือข้อเสนอแนะเชิงความคิด หรือเชิงประจักษ์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ หรือการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้ภาครัฐนำไปใช้กำหนด นโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่หรือพัฒนาให้เกิดผลดีต่อสาธารณะ ไม่ว่าระดับชาติ ท้องถิ่น หรือนานาชาติ

“กรณีศึกษา” หมายความว่า งานเขียนที่เกิดจากการศึกษาบุคคล หรือสถาบัน (หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐบาล ฯลฯ) ศึกษาเหตุการณ์ การบริหารจัดการ คดี หรือกรณีที่เกิดขึ้นจริงมาจัดทำเป็นกรณีศึกษา ทั้งนี้ โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ตามหลักวิชาการถึงสาเหตุของปัญหาและปัจจัยอื่นๆ นำมา ประกอบการตัดสินใจและกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาตามหลักวิชา หรือทำข้อเสนอในการพัฒนาองค์กร หรือเพื่อให้เกิดความเข้าใจในพฤติกรรมของบุคคล หรือพฤติกรรมขององค์กร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการคิดวิเคราะห์ หาเหตุผลและแนวทางในการตัดสินใจตามหลักวิชาการ หรือเพื่อวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและการใช้ดุลพินิจตัดสินในคดี

“งานแปล” หมายความว่า การแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานวิชาการ ที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขาขานั้น ๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ ที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง

“พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน” หมายความว่า งานอ้างอิงที่อธิบายและให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำ หรือหัวข้อ หรือหน่วยย่อย ในลักษณะอื่น ๆ อันเป็นผลของการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบและมีหลักวิชา รวมทั้งแสดงสถานะล่าสุดทางวิชาการ (State-of-the-art) ของสาขาวิชานั้นๆ เป็นการรวบรวมคำ หรือหัวข้อ หรือหน่วยย่อย จัดระบบอ้างอิง โดยเป็นงานของนักวิชาการคนเดียว มีคำนำที่ชี้แจงหลักการ หลักวิชา หรือทฤษฎีที่นำมาใช้ รวมทั้งอธิบายวิธีการใช้และมีบรรณานุกรมรวมหรือบรรณานุกรมแยกส่วนตามหน่วยย่อย รวมทั้งดัชนีค้นคำ ในกรณีที่จำเป็น

“ซอฟต์แวร์” หมายความว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นผลงานที่ได้จากการวิจัย หรือการประดิษฐ์คิดค้นใหม่ หรือการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มีหลักวิชาอันสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน รวมถึงซอฟต์แวร์ที่เป็นการประยุกต์หลักวิชา เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ในเชิงวิชาการ โดยต้องมีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

(๑) การดำเนินงานโครงการที่มีลักษณะการพัฒนาซอฟต์แวร์โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงตัวเลข (Numerical Method) หรือการดำเนินงานลักษณะ Engineering Design ซึ่งเป็นการปรับปรุงกระบวนการออกแบบโดยตรง

(๒) งานที่มีลักษณะการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในระดับแฟ้มข้อมูลต้นฉบับ (Source Code) เพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้ดีขึ้น โดยมีการปรับปรุงระบบอย่างมีนัยสำคัญ

(๓) โครงการที่มีการเก็บข้อมูลเชิงประสิทธิผลและประเมินผลเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนว่าหลังจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและซอฟต์แวร์มาใช้พัฒนาแล้วระบบการทำงานดีขึ้นได้อย่างไร โดยต้องมีการปรับปรุงระบบหรือสำรวจความต้องการ รวมถึงแสดงผลลัพธ์หรือตัวชี้วัดที่ชัดเจนซึ่งมิได้นำเข้ามาเพื่อทดแทนระบบเดิมเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ ผลลัพธ์ที่ได้จะต้องสอดคล้องกับลักษณะงานวิจัยและพัฒนา

“ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม” หมายความว่า ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้น โดยใช้ความรู้ในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นและสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน เกี่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตร หรือ ทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหา หรือพัฒนาสังคมและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานที่แสวงหากำไรและได้รับผลตอบแทนส่วนบุคคลในเชิงธุรกิจ

ข้อ ๕ นักศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทแผนหนึ่งแบบวิชาการ ต้องเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อสำเร็จการศึกษา ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนักศึกษาศึกษาแผนหนึ่งทำวิทยานิพนธ์อย่างเดียว ให้เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑.๑) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อย ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(๑.๒) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อย ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(๑.๓) ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เชิงสังคม และเชิงเศรษฐกิจ อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร อย่างน้อยหนึ่งสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร

(๑.๔) ผลงานนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งเผยแพร่ในรูปแบบจัดนิทรรศการระดับชาติหรือนานาชาติ หรือจัดแสดง จัดการแสดง แสดงสาธารณะ หรือบันทึกภาพ บันทึกเสียง ภาพถ่าย แดบบันทึกภาพ โดยหน่วยงานวิชาชีพวิชาการที่เป็นที่ยอมรับ หรือรูปแบบสิ่งตีพิมพ์ หรือโดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(๑.๕) ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะศิลป์ หรือผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม หรือผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ หรือผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ หรือกรณีศึกษา หรืองานแปล หรือพจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรมและงานวิชาการในลักษณะเดียวกัน หรือซอฟต์แวร์ หรือผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(๒) กรณีนักศึกษาศึกษาแผนหนึ่งศึกษารายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ ให้เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๒.๑) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อย ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ โดยวารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(๒.๒) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อย ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการสาขานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(๒.๓) ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เชิงสังคม และเชิงเศรษฐกิจ อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร อย่างน้อยหนึ่งสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร

(๒.๔) ผลงานนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งเผยแพร่ในรูปแบบจัดนิทรรศการระดับชาติหรือนานาชาติ หรือจัดแสดง จัดการแสดง แสดงสาธารณะ หรือบันทึกภาพ บันทึกเสียง ภาพถ่าย แดบบันทึกภาพ

โดยหน่วยงานวิชาชีพวิชาการที่เป็นที่ยอมรับ หรือรูปแบบสิ่งตีพิมพ์ หรือโดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(๒.๕) ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะศิลป์ หรือผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม หรือผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ หรือผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาโยบายสาธารณะ หรือกรณีศึกษา หรืองานแปล หรือพจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรมและงานวิชาการในลักษณะเดียวกัน หรือซอฟต์แวร์ หรือผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(๒.๖) ผลงานทางวิชาการที่นำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

ข้อ ๖ นักศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาเอก ต้องเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนักศึกษาศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาเอกแผนหนึ่ง ให้เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑.๑) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อยสองเรื่อง

(๑.๒) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง และเป็นผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคม และเชิงเศรษฐกิจ อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตร อย่างน้อยหนึ่งสิทธิบัตร

นักศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาเอกแผนหนึ่ง กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อยสองเรื่อง ในกรณีนักศึกษาประสงค์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติเท่านั้น

(๒) กรณีนักศึกษาศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาเอกแผนสอง ให้เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๒.๑) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(๒.๒) ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเชิงเศรษฐกิจ อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตร อย่างน้อยหนึ่งสิทธิบัตร

นักศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาเอกทั้งแผนหนึ่งและแผนสอง กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

ข้อ ๗ นักศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาเอกทั้งแผนหนึ่งและแผนสอง ที่ประสงค์เสนอผลงานวิทยานิพนธ์ในรูปแบบผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคม และเชิงเศรษฐกิจ ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีการประเมินระดับความพร้อมของเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ตั้งแต่ระดับเจ็ดขึ้นไป หรือระดับความพร้อมของสังคม (Societal Readiness Level : SRL) ตั้งแต่ระดับเจ็ดขึ้นไป

(๒) ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสามคนซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ในการประเมินผลงานวิทยานิพนธ์ รูปแบบนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่สัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหรือสาขาวิชาของหลักสูตรที่จะได้รับการประเมิน

(๒) มีประสบการณ์การทำงานที่สัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหรือสาขาวิชาของหลักสูตร ไม่น้อยกว่าสิบปี

(๓) มีผลงานสร้างสรรค์หรือผลงานนวัตกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๓.๑) ผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์และได้รับการเผยแพร่ในนิตยสารระดับชาติ หรือนานาชาติ หรือได้รับการเชิดชูเกียรติในฐานะของบุคคลที่มีผลงานสร้างสรรค์เป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เช่น รางวัลศิลปาธร รางวัลสุพรรณหงส์ทองคำ หรือการจัดแสดงการจัดการแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แอบบันทึกภาพ โดยหน่วยงานวิชาชีพวิชาการที่เป็นที่ยอมรับ หรือได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบสิ่งตีพิมพ์ หรือโดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน

(๓.๒) ผลงานที่ได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียน

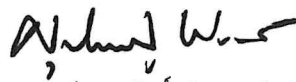
(๓.๓) ผลงานที่ได้ยื่นจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร

(๓.๔) ผลงานที่มีเอกสารหลักฐานพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ วิจัย หรือพัฒนาต่อยอด

ข้อ ๘ คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นของมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สามารถกำหนดเกณฑ์การเผยแพร่และจำนวนเรื่องที่สูงกว่าที่กำหนดในประกาศนี้ได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจออกหลักเกณฑ์หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙



(ศาสตราจารย์สุภสวัสดี้ ชัชวาลย์)

อธิการบดี